

EGON VIELROSE

DOCHODY W NIGERII WEDŁUG WYSOKOŚCI

I

1. Wyznaczenie rozkładu dochodów według wysokości w kraju rozwijającym się nie jest bynajmniej rzeczą łatwą. Zasadniczą trudność sprawia zazwyczaj brak należytych informacji albo ich fragmentaryczność. Istniejące dane są często niedokładne i zniekształcone. W tych warunkach trzeba uciekać się do pewnych bardziej lub mniej wiarygodnych założeń, które by pozwoliły zastąpić brakujące informacje liczbowe pewnymi hipotetycznymi wielkościami. Wobec tego, że wybór tych założeń jest w pewnym stopniu zależny od badacza, wprowadza to element subiektywny. Tego jednak nie można uniknąć.

Chcielibyśmy tutaj przedstawić pewną metodę szacowania rozkładu dochodów, dość prostą, która wobec tego mogłaby znaleźć zastosowanie także dla innych krajów. Wyniki, jakie uzyskamy dla Nigerii, są o tyle ważne, że jest to pierwsza próba wyznaczenia rozkładu dochodów w tym kraju. Ze względu na zniekształcenia w materiale, którym rozporządzaliśmy, wyniki mogą być obarczone pewnym błędem. Stosowana metoda zapewnia jednak zgodność tych obliczeń z szacunkami produktu krajowego brutto, co nie jest bez znaczenia.

Myśl przewodnia, jaką się kierowaliśmy, jest następująca. W jednorodnych grupach osób czynnych zawodowo rozkład dochodów bywa zazwyczaj logarytmiczno-normalny albo bardzo bliski logarytmiczno-normalnego. Jeżeli więc dla każdej z takich grup znane są parametry rozkładu logarytmiczno-normalnego dochodów oraz liczebność tej grupy, to można wyznaczyć rozkład dochodów dla każdej grupy oddzielnie zgodnie z przyjętą z góry jednolitą klasyfikacją według wysokości dochodu, a następnie przez sumowanie uzyskuje się rozkład dochodów dla «całej ludności».

Rachunki przeprowadzimy dla 1963 r., ponieważ dla tego roku istnieje najwięcej informacji. W tym roku odbył się również spis ludności. Po-

cząwszy od 1966 r. tarcia wewnętrzne, a później wojna domowa sprawiły, że zarówno ilość, jak też jakość informacji pogorszyły się znacznie, a ponadto w wielu przypadkach brak informacji dla części kraju, pozostającej w danym czasie pod władzą secesjonistów. Dla okresu po zakończeniu wojny domowej, tzn. po 1970 r. nie istnieją informacje dostatecznie pełne i wiarygodne, które pozwoliłyby na oszacowanie rozkładu dochodów. Rok 1963 był więc jedynym możliwym dla przeprowadzenia szacunków rozkładu dochodów. Jako wstępny krok zanalizowaliśmy różne źródła informacji co do ich przydatności dla tych szacunków. Dane statystyki podatkowej okazały się całkowicie nieprzydatne. Nie obejmują one dochodów najniższych, nie podlegających opodatkowaniu, które jednak są bardzo liczne. Dochody najwyższe także nie są należycie uchwycone ze względu na występujące dość często uchylanie się od płacenia podatków, ukrywanie części dochodów i inne tego rodzaju praktyki. Ponadto nie ma informacji o rozkładzie wysokości dochodów w dawnym regionie północnym, terytorialnie i ludnościowo największym spośród istniejących w 1963 r. czterech regionów.

Do wykorzystania nadają się natomiast informacje pochodzące z badań budżetów domowych ludności miejskiej, statystyki przemysłowej, statystyki rolniczej i spisu ludności. Rozpatrzmy wszystkie te źródła po kolei, wskazując dla każdego z nich, jakiego rodzaju wielkości związane z rozkładem dochodów można z nich wyprowadzić i w jaki sposób.

II

Badania budżetów domowych były przeprowadzane w Nigerii począwszy od 1953 r. W kilku miastach przeprowadzono je dwukrotnie. W naszych obliczeniach ograniczymy się do siedmiu dochodzeń przeprowadzonych w latach 1961 - 1965, a więc w okresie bliskim 1963 r. Wobec tego, że ceny i zarobki nie zmieniły się zbyt silnie w tym czasie, można odnieść wyniki tych badań budżetowych do roku środkowego tego okresu, tzn. do 1963 r.

Zakres tych badań nie był zupełnie jednakowy, ale w każdym przypadku obejmował pewne grupy społeczno-zawodowe ludności, a mianowicie: wśród pracowników najemnych — pracownicy biurowi, rzemieślnicy, robotnicy; wśród pracujących samodzielnie — handlarze, rzemieślnicy, rolnicy, robotnicy.

Nazwy grup są przyjęte raczej dla wygody, każda grupa obejmuje bowiem w rzeczywistości znacznie szerszy zakres osób, niż wskazuje na to jej nazwa. „Pracownicy biurowi” obejmują także nauczycieli, pielęgniarzy i osoby wykonujące różne prace umysłowe, zaś „najemni rzemieślnicy” obejmują cieśli, kierowców, elektrotechników, murarzy, mechaników, pomocników technicznych itp.

Do „samodzielnych rzemieślników” zaliczono krawców, cieśli, fryzjerów, mechaników itd. „Samodzielni robotnicy” obejmują przewoźników, praczy itd.

Wobec tego, że dochody wykazane w badaniach budżetowych są z pewnością zaniżone, za podstawę obliczeń przyjęliśmy wydatki na gospodarstwo domowe, które będziemy utożsamiali z dochodami gospodarstwa.

Dla każdej z wymienionych grup istnieją informacje o rozkładzie wydatków według wysokości. Przez sumowanie dla wszystkich 7 miast uzyskaliśmy rozkłady zamieszczone w tabeli 1.

Tabela 1

Gospodarstwa domowe według grup dochodów

Dochód w szylingach na miesiąc	Najemni				Samodzielni		
	prac. biu- rowi	rzemieślni- cy	robotnicy	handlarze	rzemieślni- cy	robotnicy	rolnicy
Poniżej 150	11	46	113	179	219	173	65
150 —	165	121	133	149	129	55	20
250 —	175	89	30	74	47	15	4
350 —	90	41	8	35	16	9	1
450 —	39	18	3	25	4	1	—
550 —	55	24	2	8	8	4	—
Ogółem	536	339	289	470	423	257	90

Wyznaczono rozkłady logarytmiczno-normalne odpowiadające tym szeregom. W tym celu obliczono najpierw liczebności skumulowane (poczynając od dochodów najniższych) i stosunki tych sum do liczb „ogółem”, a następnie z tablic odczytano odpowiednie wartości zmiennej normalnej. Ostatnim etapem było wyznaczenie metodą najmniejszych kwadratów równań regresji wyrażających zmienną normalną jako liniową funkcję logarytmu dochodów.

Równania te są następujące:

Pracownicy najemni

$$\text{biurowi} \quad x = -14,659 + 5,867 \log y$$

$$\text{rzemieślnicy} \quad x = -11,048 + 4,591 \log y$$

$$\text{robotnicy} \quad x = -10,663 + 4,624 \log y$$

Samodzielni

$$\text{handlarze} \quad x = -9,298 + 4,106 \log y$$

$$\text{rzemieślnicy} \quad x = -7,894 + 3,672 \log y$$

$$\text{robotnicy} \quad x = -6,231 + 3,088 \log y$$

$$\text{rolnicy} \quad x = -9,508 + 4,635 \log y$$

W równaniach tych x oznacza zmienną normalną, a y dochody na rodzinę.

Wyrazy wolne są związane z przeciętną arytmetyczną rozkładu i nie będą wykorzystywane w dalszych rozważaniach, ponieważ nie można przyjmować przeciętnej uzyskanej z badań budżetowych za przeciętną

ogólnokrajową ani nawet za przeciętną dla miast. Współczynniki kierunkowe natomiast są związane z dyspersją. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji dotyczących dyspersji dochodów czy wydatków, będziemy się posługiwać tymi wielkościami. Wysoka wartość współczynnika kierunkowego oznacza, że dyspersja jest niewielka, niska wartość współczynnika wiąże się natomiast ze znaczną dyspersją.

Należy zauważyć, że wybór jednostki pieniężnej, w jakiej mierzy się dochody czy wydatki, jak również wybór okresu czasu, do którego odnoszą się informacje o dochodach, nie mają wpływu na wielkość współczynnika kierunkowego. Jest zatem obojętne, czy dane są wyrażone w szylingach na miesiąc (jak w tabeli 1), w funtach na rok czy w innych jednostkach czasowo-pieniężnych. Zmiana jednostki wpływa tylko na wielkość wyrazu wolnego.

III

Następnym źródłem informacji są dane statystyki przemysłowej. Statystyka taka jest prowadzona w Nigerii od 1962 r. Dla naszych rachunków wykorzystujemy dane dla 1963 r., ponieważ obliczenia dotyczą tego właśnie roku.

Statystyka przemysłowa obejmuje zakłady przemysłowe zatrudniające 10 lub więcej osób. Podawane są m. in. informacje o funduszu płac gotówkowym i bezgotówkowym, przy czym dla funduszu gotówkowego podany jest podział na personel kierowniczy, 'Urzędników, robotników wykwalifikowanych i robotników niewykwalifikowanych oraz obcokrajowców. W danych o zatrudnieniu wyodrębnieni są obcokrajowcy, a personel nigeryjski jest podzielony na te same 4 grupy co dla funduszu płac. Pozwala to wyznaczyć przeciętne zarobki dla każdej z tych grup, jeżeli przyjąć, że wszyscy obcokrajowcy należą do personelu kierowniczego i że dochody niegotówkowe przypadają wyłącznie kierownikom.

Takie same dane istnieją także w rozbiciu na regiony, przy czym w każdym regionie wyodrębnione są poszczególne miasta, reszta natomiast jest ujęta łącznie jako „inne”. Uważamy wobec tego, że te „inne” obejmują zakłady przemysłowe położone na wsi. Uzyskujemy w ten sposób wyniki, jak podaje 'tabela 2.

Tabela 2

Przeciętne zarobki w przemyśle

Grupa pracowników	Razem	Miasta	Wieś
Personel kierowniczy	1803	1843	487
Urzędnicy	234	238	154
Robotnicy wykwalifikowani	161	164	98
Robotnicy niewykwalifikowani	78	80	51

Stosunek zarobków na wsi do zarobków tej samej grupy w miastach kształtował się jak niżej:

Grupa pracowników	Stosunek zarobków wieś : miasto
Personel kierowniczy	0,26
Urzędnicy	0,65
Robotnicy wykwalifikowani	0,60
Robotnicy niewykwalifikowani	0,64

Z zestawienia wynika, że różnice między zarobkami na wsi i w mieście są najwyższe wśród personelu kierowniczego; w tej grupie pracowników zarobki w miastach są niemal czterokrotnie wyższe niż na wsi. Dla pozostałych grup różnice są znacznie mniejsze i prawie jednakowe w ujęciu procentowym, zarobki tych grup w miastach kształtują się bowiem na poziomie mniej więcej o połowę wyższym niż na wsi.

Przeciętne zarobki w poszczególnych grupach można zweryfikować porównując je z wynikami badań zatrudnienia i płac. Badanie takie, najbliższe w czasie w stosunku do 1963 r., odbyło się w 1958 r. Wyniki porównania podano w tabeli 3.

Tabela 3

Porównanie przeciętnych zarobków (rocznie w £N)

Grupa pracowników	Badanie zatrudnienia i płac 1958	Statystyka przemysłowa 1963	Stosunek
Personel kierowniczy	1385 ⁴	1803	1,30
Urzędnicy	179	234	1,31
Robotnicy wykwalifikowani	129	161	1,25
Robotnicy niewykwalifikowani	62	78	1,25

Stosunki przeciętnych zarobków w obu latach są prawie dokładnie jednakowe dla wszystkich grup, co można uznać za potwierdzenie przeciętnych obliczonych dla 1963 r.

IV

Statystyka rolnicza nie daje informacji o dochodach rolników, ale tylko o rozmiarach gospodarstw rolnych. Z braku jakichkolwiek innych informacji będziemy uważali dane o obszarze gospodarstw za mierniki dochodów, zakładając proporcjonalność dochodu do obszaru.

Informacje są sklasyfikowane oddzielnie dla poszczególnych trzech regionów. Odpowiednie dane zamieszczamy w tabeli 4.

Tabela 4

Gospodarstwa rolne według obszaru

Obszar (w akrach)	Odsetki ogólnej liczby gospodarstw		
	północny	wschodni	zachodni
Poniżej 0,25	1,0	21,4	6,1
0,25 - 0,50	3,1	20,9	13,8
0,50 - 1,00	8,7	20,8	24,5
1,00 - 2,50	28,1	24,6	33,2
2,50 - 5,00	27,9	8,1	16,9
5,00 - 10,00	21,9	3,8	4,8
10,00 i więcej	9,3	0,4	0,7
Ogółem	100,0	100,0	100,0

Źródło: *Rural Economic Survey of Nigeria. Farm Survey. 1963 - 1964.*

Rozkłady są różne w każdym regionie, ale wszystkie są w przybliżeniu logarytmiczno-normalne. Wyprowadzamy równania regresji, dające wartość zmiennej normalnej jako liniową funkcję powierzchni gospodarstwa. Równania te są następujące:

$$\text{Północ} \quad x = -1,047 + 2,26 \log z$$

$$\text{Wschód} \quad x = -0,400 + 2,08 \log z$$

$$\text{Zachód} \quad x = -0,113 + 2,48 \log z$$

Tutaj x oznacza zmienną normalną, a z — powierzchnię gospodarstwa. Współczynniki kierunkowe niezbyt znacznie różnią się między sobą. Znaczy to, że dyspersja jest mniej więcej jednakowa we wszystkich regionach. W dalszych rachunkach będziemy się posługiwać przeciętną z trzech wartości współczynników kierunkowych, wynoszącą 2,27.

V

Informacje dotyczące ludności czynnej zawodowo w Nigerii są zawarte w wynikach spisu 1963 r. Liczby spisowe są uważane za zbyt wysokie i zniekształcone, będziemy jednak z nich korzystali ponieważ szacunek dochodu narodowego, a ściślej biorąc, produktu krajowego brutto w Nigerii w 1963 r. opiera się na spisowej liczbie ludności. Toteż oparcie się na liczbach spisu zapewnia zgodność naszych szacunków z szacunkami produktu brutto.

Aby móc korzystać z wyników spisu dla naszych celów, należy całą ludność czynną zawodowo sklasyfikować na grupy, odpowiadające możliwie dokładnie grupom uwzględnionym w innych dochodzeniach. Utworzono pięć grup, którym dla krótkości przydzielono następujące nazwy:

1) personel kierowniczy — grupa ta obejmuje także wyższy personel techniczny i wolne zawody,

2) urzędnicy — tutaj zaliczono także niższy personel techniczny,

3) robotnicy wykwalifikowani — łącznie z na wpół wykwalifikowanymi,

4) robotnicy niewykwalifikowani,

5) rolnicy — grupa ta obejmuje również rybaków, łowców itd.

Liczebności tych grup, w podziale na ludność miejską i wiejską, obliczone na podstawie wyników spisu 1963 r., przedstawia tabela 5.

Tabela 5

Ludność czynna zawodowo

Grupa społeczno-zawodowa	Liczba osób		
	ogółem	miasta	wieś
Personel kierowniczy	77 106	35 617	41 489
Urzędnicy	246 963	172 733	74 230
Robotnicy wykwalifikowani	1 842 904	789 518	1 053 386
Robotnicy niewykwalifikowani	5 602 502	1 740 356	3 862 146
Rolnicy	10 191 440	808 258	9 383 182
Ogółem	17 960 915	3 546 482	14 414 433

VI

W tabeli 5 podane są liczebności poszczególnych grup osób zawodowo czynnych, zaś w tabeli 2 mamy przeciętne zarobki. Grupy w obu tabelach pokrywają się ze sobą, w tabeli 2 nie ma tylko rolników, którzy występują w tabeli 5. W braku innych informacji przyjmujemy, że ich przeciętne dochody są takie same jak wśród robotników niewykwalifikowanych. Mając dla każdej grupy liczbę osób pracujących i ich przeciętne zarobki, możemy wyznaczyć łączne dochody każdej grupy i stąd uzyskać sumę dochodów osobistych całej ludności Nigerii.

Łączna suma dochodów osobistych w miastach i na wsi wyznaczona w ten sposób wynosi 1 250 501 tysięcy £N. Liczbę tę można sprawdzić na podstawie niezależnych szacunków dochodów osobistych.

Tabela 6

Dochody osobiste

Grupa społeczno-zawodowa	Łączne dochody w tys. £N	
	miasta	wieś
Personel kierowniczy	65 642	20 205
Urzędnicy	41 110	11 431
Robotnicy wykwalifikowani	129 481	103 232
Robotnicy niewykwalifikowani	130 228	196 969
Rolnicy	64 661	478 542
Ogółem	440 122	810 379

. Na podstawie danych dla kilkudziesięciu krajów rozwijających się za 1963 r. wyprowadzono równanie regresji wyrażające udział dochodów osobistych w produkcie krajowym brutto jako funkcję logarytmu produktu brutto na głowę mieszkańca. Równanie to ma postać

$$P = 0,9262 - 0,0135 \log B$$

gdzie P oznacza udział dochodów osobistych w produkcie brutto, a B — produkt brutto na mieszkańca w dolarach USA.

W Nigerii w 1963 r. było $B = 70$, skąd zgodnie z powyższym wzorem $P = 0,9013$. Produkt brutto w Nigerii w 1963 r. wynosił 1 403,2 mln £N, dochody osobiste w tymże roku można więc szacować na

$$1\,403,2 \times 0,9013 = 1\,264,7 \text{ mln } \text{£N}$$

Wielkość ta jest bardzo bliska otrzymanej przez nas poprzednio sumy 1 260,5 mln £N. Ostatnią wielkość można zatem przyjąć za łączną sumę dochodów osobistych w Nigerii w 1963 r.

Na podstawie tabeli 6 można wyznaczyć przeciętne dochody ludności miejskiej i wiejskiej. Wynoszą one odpowiednio £N 124 i £N 56 na osobę czynną zawodowo. Przeciętny dochód w miastach jest więc 2,2 razy wyższy niż przeciętny dochód na wsi. Biorąc przeciętny dochód na głowę mieszkańca, otrzymamy £N 49 w miastach i £N 17 na wsi, stosunek jest więc jeszcze bardziej niekorzystny dla wsi, wynosi bowiem 2,8 : 1.

VII

Stwierdziliśmy poprzednio, że dla wyprowadzenia rozkładów logarytmiczno-normalnych wystarczy znać parametry równania wyrażającego zmienną normalną jako funkcję logarytmu zmiennej mającej rozkład logarytmiczno-normalny. Równania, z których tutaj korzystamy, mają postać

$$x = a + b \log y$$

Jeżeli znamy wartość parametru b i wartość średnią rozkładu logarytmiczno-normalnego (którą oznaczamy przez Y), to wartość parametru a można obliczyć z wzoru

$$a = \frac{1,1513}{b} - b \log Y$$

Wartość parametrów b dla niektórych grup społeczno-zawodowych można odczytać z równań regresji na str. 4 i 5. Nie można ich jednak przyjąć do dalszych rachunków, ponieważ dawałoby to niezbyt regularny ogólny rozkład dochodów, z wieloma maksimumami i minimumami, co nie wydaje się dopuszczalne. Trzeba te wartości ustalić inaczej.

Tabela 7

Parametry przekształcenia

Grupa pracowników	Miasta		Wieś	
	a	b	a	b
Personel kierowniczy	14,7378	4,59	15,5795	5,87
Urzednicy	10,6578	4,58	12,6445	5,87
Robotnicy wykwalifikowani	8,8683	4,13	7,9449	4,13
Robotnicy niewykwalifikowani	6,2520	3,46	5,5756	3,46
Rolnicy	8,5627	4,63	3,3893	2,27

Wartość parametru b dla personelu kierowniczego i urzędników w miastach przyjęto jako równą odpowiedniemu parametrowi dla najemnych rzemieślników, ponieważ wyższe wartości prowadziłyby do nieregularnego kształtu ogólnego rozkładu dochodów. Dla personelu kierowniczego na wsi wartość b wyznaczona dla pracowników biurowych okazała się dopuszczalna. Dla robotników wykwalifikowanych przyjęto średnią z wartości parametru b u rzemieślników najemnych i samodzielnych. Dla ro-

Tabela 8

Rozkład dochodów (w tys. osób)

Grupa dochodów £N	Personel kierow- niczy	Urzęd- nicy	Robotni- cy wy- kwalifi- kowani	Robotni- cy niewy- kwalifi- kowani	Rolnicy	Ogółem	Miasta	Wieś
Poniżej 30	—	—	36,4	2052,0	4646,3	6734,7	257,4	6477,3
30 —	—	0,6	173,0	946,9	1988,8	3111,3	581,8	2529,5
50 —	—	25,0	634,6	1826,5	2226,9	4713,0	1275,7	3437,3
100 —	0,1	58,8	483,0	861,4	1249,3	2652,6	681,6	1971,0
150 —	0,7	55,2	243,7	164,3	278,3	742,2	323,3	418,9
200 —	2,0	39,0	125,1	60,3	130,4	356,8	169,4	187,4
250 —	3,5	25,2	65,0	25,3	67,7	186,7	93,0	93,7
300 —	4,6	15,9	34,6	11,5	38,9	105,1	52,3	52,8
350 —	5,0	9,9	19,0	5,4	23,8	63,1	30,0	33,1
400 —	5,0	6,2	10,7	2,8	15,1	39,8	17,9	21,9
450 —	4,6	4,0	6,1	1,4	10,3	26,4	10,8	15,8
500 —	7,3	4,3	5,8	1,2	11,3	29,9	11,2	18,7
600 —	5,0	1,5	2,2	0,3	5,6	14,6	4,7	9,9
700 —	3,6	0,8	0,9	0,2	3,8	9,3	3,0	6,3
800 —	2,8	0,3	0,4	0,1	1,9	5,5	2,2	3,3
900 —	2,4	0,2	0,2	0,0	0,9	3,7	2,1	1,6
1000 —	10,4	0,1	0,2	—	0,7	11,4	10,0	1,4
1500 —	8,0	0,0	0,0	—	0,0	8,9	8,9	0,0
2000 —	5,1	0,0	—	—	—	5,1	5,1	0,0
2500 —	3,0	—	—	—	—	3,0	3,0	—
3000 —	4,0	—	—	—	—	4,0	4,0	—
Ogółem	77,1	247,0	1842,9	5602,5	10191,5	17960,9	3546,4	14414,4

botników niewykwalifikowanych przyjęto średnią z wartości dla robotników najemnych i samodzielnych. Dla rolników w miastach przyjęto wartość parametru b taką jak u rolników w badaniach budżetów domowych, dla wsi natomiast przyjęto wartość b otrzymaną z rozkładu gospodarstw według wielkości. Przeciętny dochód dla każdej z tych grup został podany w tabeli 6. Mając ponadto wartości b , można wyznaczyć wartości parametru a zgodnie ze wzorem. Wyniki tych obliczeń podajemy w tabeli 7.

Uwzględniając liczebność każdej grupy osób czynnych zawodowo, zgodnie z danymi tabeli 6, wyprowadzono rozkłady logarytmiczno-normalne dochodów dla każdej grupy, a następnie przez sumowanie uzyskano ogólny rozkład dochodów. Wyniki tych rachunków podajemy w tabeli 8.

Wydaje się, że udział dochodów najwyższych został oszacowany zbyt nisko. Wynikało to stąd, że najzamożniejszą grupą uwzględnianą w naszych szacunkach jest personel kierowniczy, nie mamy natomiast żadnych informacji o dochodach wielkich przedsiębiorców.

Aby choć pośrednio sprawdzić to przypuszczenie, dokonano porównań z rozkładami dochodów w krajach Ameryki Łacińskiej¹. Dla pewnych wielkości charakteryzujących liczebność i wysokość dochodów najwyższych w krajach Ameryki Łacińskiej ustalono rozstęp (tzn. wartość najniższą i najwyższą) i zestawiono go z odpowiednią wartością wyznaczoną dla rozkładu dochodów w Nigerii. Wyniki tych porównań podajemy w tabeli 9.

Z liczb tych wynika, że w Nigerii jest stosunkowo mało osób o najwyższych dochodach, a ponadto ich dochody także są stosunkowo niższe

Tabela 9

Porównanie dochodów z krajami Ameryki Łacińskiej

Określenie wielkości dochodów	Kraje Ameryki Łacińskiej od - do	Nigeria
Odsetek ogólnej sumy dochodów przypadających na rzecz 5% osób o najwyższych dochodach	26,3 - 39,3	25,6
Odsetek ludności czynnej zawodowo, mającej dochód wyższy niż dwukrotna średnia wysokość dochodu	5,0 - 12,0	10,0
Średni zarobek 5% osób o najwyższych zarobkach w stosunku do średniej wysokości dochodu (w %)	510 - 790	514
Średni dochód 5% osób o najwyższych zarobkach w stosunku do mediany zarobków (w %)	960 - 1500	818
Średni dochód wśród 10% osób o najwyższych zarobkach (10 decyli) w stosunku do średniego dochodu w 9 decyli	124 - 312	140

¹ UN Income Distribution in Latin America.

niż w krajach Ameryki Łacińskiej. Przemawia to za naszym przypuszczeniem, że dochody najwyższe w Nigerii zostały niedoszacowane.

Koncentracja dochodów w Nigerii jest dość znaczna, co wyraża się wartością współczynnika koncentracji równą 0,47. Dla dochodów ludności miejskiej, jak również wiejskiej koncentracja jest nieco słabsza, w obu przypadkach bowiem współczynnik koncentracji wynosi 0,44.

DISTRIBUTION OF PERSONAL INCOME IN NIGERIA

S u m m a r y

The author has analysed the level and distribution of personal income. I. e. he has stated that the coefficient of income concentration amounts to 0,47; in the urban and rural areas, however, the coefficient mentioned is slightly lower.